

UZASADNIENIE

do projektu uchwały Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie
nadania nazwy skwerowi na terenie Wrocławia

Kornel Morawiecki (1941-2019) – polityk, działacz opozycji antykomunistycznej, nauczyciel akademicki, marszałek senior Sejmu VIII kadencji. Urodził się w Warszawie. W 1963 roku ukończył studia na Wydziale Fizyki Uniwersytetu Wrocławskiego. Po studiach podjął pracę na Uniwersytecie, a następnie na Politechnice Wrocławskiej. Już w latach 60. wraz z grupą przyjaciół zaangażował się w działalność opozycyjną. W 1968 roku uczestniczył w protestach przeciw represjom wobec studentów oraz inwazji na Czechosłowację. W 1979 roku wszedł w skład redakcji podziemnego pisma „Biuletyn Dolnośląski”. Wydawnictwo ukazywało się regularnie do 1990 roku. W sierpniu 1980 Kornel Morawiecki wydawał ulotki wzywające do podjęcia na Dolnym Śląsku strajków solidarnościowych z protestującymi robotnikami Wybrzeża. Po porozumieniach sierpniowych aktywnie włączył się w działalność Solidarności, uczestniczył historycznym I Krajowym Zjeździe Delegatów NSZZ „Solidarność” w hali Olivia w Gdańsku. Od pierwszego dnia stanu wojennego ukrywał się w podziemiu. Zorganizował m.in. redakcję, druk i kolportaż pierwszego w kraju pisma podziemnego po 13 grudnia 1981 roku. W czerwcu 1982 roku założył Solidarność Walczącą, największe po samej Solidarności ugrupowanie podziemne, deklarujące bezkompromisową walkę z komunizmem o wolną Polskę. Pierwszym sukcesem nowej organizacji były manifestacje zorganizowane 13 i 28 czerwca 1982 roku we Wrocławiu. Demonstracje przekształciły się w wielogodzinne walki uliczne, wznoszono barykady, niejednokrotnie zmuszając oddziały ZOMO do wycofania się. Do końca lat 80. struktury Solidarności Walczącej powstały w całej Polsce. Istniała także sieć przedstawicieli w krajach Zachodu. W listopadzie 1987 roku najdłużej ukrywający się opozycjonista został aresztowany, a następnie deportowany na Zachód. W sierpniu 1988 roku wrócił do Polski przez zieloną granicę. Wierny swym przekonaniom sprzeciwiał się rozmowom z komunistycznymi władzami w Magdalence i obradom Okrągłego Stołu, uważając, że odwlekają one jedynie nieuchronny upadek totalitarnego systemu i prowadzą do rezygnacji z demokratycznych ideałów. W 1988 roku został odznaczony przez Prezydenta RP na Uchodźstwie Kazimierza Sabbata Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Krzyżem Solidarności Walczącej. W 2016 r. Rada Miejska Wrocławia przyznała mu tytuł "Civitate Wratislaviensi Donatus" – Honorowego Obywatela Wrocławia. W 2019 r. w uznaniu znamienitych zasług na rzecz przemian demokratycznych w Polsce, za wybitne osiągnięcia w działalności publicznej i państwowej, został odznaczony Orderem Orła Białego. Wybór miejsca dla skweru jest uzasadniony ze względu na bliską odległość placu Solidarności oraz skweru Solidarności Polsko-Czesko-Słowackiej.

Projekt uchwały nie zawiera danych prawnie chronionych.